

HỒI THỨ CHÍN TÀN CHI TUYỆT THỦ

Tùng một lúc với Viên Viên, Tiểu Phi Thố cũng tung mình lên nhắm hướng Âm Sát Ma Quân đuổi theo. Chàng vận dụng kinh công tới mức tốt đỉnh, thân hình lướt trên các mỏm đá như chim bay mặc cho gió núi lạnh buốt quất vào mặt mũi. Cũng may là hôm nay có trăng sáng mờ mờ nên độ chùng một khắc đã thấp thoáng thấy Âm Sát Ma Quân nhảy nhót phía trước. Tiểu Phi Thố cả mừng hít một hơi chân khí vọt nhanh một cái người đã lướt thêm năm trượng liền, đây là thân pháp "Bạch Hồ Thiêu Lương" chỉ dùng khi nguy cấp hoặc vội vã, nó rất tiện dụng tuy rằng hơi hao tổn chân khí một chút. Tiểu Phi Thố chủ ý cũng muốn theo dõi Âm Sát Ma Quân để xem hắn ẩn trú nơi nào, từ từ sẽ tính kế trừ diệt ngờ đâu tai mắt của hắn linh mãnh vô cùng, chàng vừa dùng thân pháp Bạch Hồ Thiêu Lương khiến cho vạt áo kêu hơi lớn hơn một chút là hắn đã giật mình ngoài đầu lại nên có muốn tránh né cũng không kịp nữa. Tiểu Phi Thố đâm liêu, chàng thò tay rút chiếc khăn lụa ra, vừa chạy vừa cấp tốc bịt mặt lại và cứ đương nhiên đuổi theo, chẳng uý kỵ gì nữa. Thật ra trên đời âm Sát Ma Quân vừa hung dữ vừa kiêu ngạo, sở dĩ vừa rồi không muốn ra mặt với Bạch Phát Hoả Thần là vì vương mắc lời ước hẹn hôm nào bên bờ suối. Hắn đã thua Bạch Phát Hoả Thần nửa thức thì mặt mũi nào lộ mặt ra để tên này chê cười nữa. Hiện tại Âm Sát Ma Quân thấy có người đuổi theo mình thì lập tức vận khí về Đan Điền, dừng chân lại liền, hắn ung dung đứng chờ Tiểu Phi Thố đến gần mới âm trầm lên tiếng hỏi:

- Các hạ theo đuổi mỗ có gì chỉ giáo ?

Tiểu Phi Thố thở ra một hơi rồi dừng bước trước mặt âm Sát Ma Quân chừng một trượng, với khoảng cách này thừa đủ cho chàng tránh né hoặc thoát thân nếu hắn cố ý ra tay.

Tiểu Phi Thố cười nhạt trả lời:

- Chỉ giáo thì không giám, tại hạ muốn thỉnh giáo mấy điều.

Âm sát Ma Quân lạnh lùng nói:

- Không quen không biết, giấu giếm diện mạo không phải là ý tốt đẹp, rất tiếc hôm nay Chung mỗ thiếu nhã hứng không thể bồi tiếp được.

Tiểu Phi Thố nhìn thấu tâm tư của Âm Sát Ma Quân, biết rằng hắn đang hỗn loạn trong lòng, chỉ muốn được yên thân suy nghĩ nên vội hỏi luôn.

- Tại hạ chỉ thỉnh giáo một câu mà thôi, trong vụ tập kích Hàn Dương Tiều Cục có ba người, ngoài các hạ ra hai người kia danh tính là gì? Ai chủ xử vậy thôi.

Âm Sát Ma Quân biến sắc mặt gần giọng thành những âm thanh khàn khàn nghe rất ghê rợn:

- Người là ai mà muốn dò hỏi hiểu sự? ít ra cũng phải có thân phận thì ta mới có thể đáp ứng được.

Nói câu này nghe thì tầm thường nhưng thực sự hết sức khôn khéo, đã chẳng trả lời điều gì mà còn có ý bức bách đối phương phải tiết lộ danh tính, thân phận của mình ra.

Tiểu Phi Thố xoay chuyển đầu óc, trả lời luôn:

- Tại hạ ở Thiên Ngọc Trang như thế đã đủ tư cách chưa?

Âm Sát Ma Quân lấp loáng hàn quang lắc đầu mấy cái:

Phương Ngọc Điềm còn bận rộn tiếp đãi Bạch Phát Hoả Thần làm gì có thời giờ sai phái thuộc hạ đuổi theo như vậy?

Đã lỡ bịa chuyện thì bịa luôn, Tiểu Phi Thố cười khẩy nói:

- Trong lúc các hạ ẩn mình sau tảng đá, tại hạ đã được lệnh Phương Minh Chủ theo dõi rồi, nếu muốn hạ sát các hạ thì chỉ cần trở tay một cái là xong.

Âm Sát Ma Quân giật bắn người lên tự nghĩ trong lòng "Nguy hiểm thực, tên này nói cũng có lý đôi chút" nhưng hắn vẫn chưa hết nghi ngờ, trầm giọng hỏi thêm:

- Dễ dàng như vậy sao ngươi lại không ra tay liền đi? Ngươi mà giết được Âm Sát Ma Quân thì lập tức nổi tiếng không biết bao nhiêu mà kể đấy.

Tiểu Phi Thố lắc đầu đánh thêm một đòn tâm lý nữa:

Phương Minh Chủ trung thực, công minh vô cùng, đã dặn tại hạ chưa chắc chắn thì không được ra tay giết người bậy bạ. Lúc đó các hạ đã thốt ra câu "Con mẹ nó, tên Bạch Mao thủ này phản bội mất rồi" và lập tức bỏ chạy phải không?

Âm sát Ma Quân thấy đối phương nhắc đúng từng câu từng chữ thì giật bắn người lên, kinh hoảng vô cùng, quả nhiên tên này ở gần mình như thế thì hạ sát dễ dàng như trở bàn tay thật, hắn không sao chối cãi được, chỉ gật đầu xác nhận mà thôi. Tiểu Phi Thố lại lạnh lùng nói tiếp:

- Như thế trong vụ Hàn Thương Tiêu Cục có cả Bạch Phát Hoả Thần, tính cả các hạ nữa là hai còn lại một người nữa là ai, các hạ cũng nên nói ra đi. Phương Minh Chủ chỉ cần biết người chủ xử mà thôi.

Hình như Âm Sát Ma Quân đã lâm vào thế khó xử, hắn cứ đảo mắt loạn xạ không trả lời Tiểu Phi Thố mà lại ngấm ngấm vận chân khí vào Đan Điền làm cho chiếc trường bào hơi phồng lên một chút. Tiểu Phi Thố cũng hơi kinh hãi biết rằng Âm Sát Ma Quân cùng đường sẽ quyết tâm hạ thủ để diệt khẩu nên chàng giả vờ cười nhạt nói thẳng ra liền:

- Các hạ không trả lời, toan tính giết người để diệt khẩu chứ gì? Cái môn "Đại Phong Tam Tử Chưởng" còn thua "Ngân Hoả Thần Chưởng" của Bạch Phát Hoả Thần thì chẳng làm gì tại hạ được đâu.

Âm Sát Ma Quân rung mình một cái kêu lên:

- Ngươi là ma quỷ hay sao mà cái gì cũng biết hết như vậy? Nếu là người thì xưng danh tính ra đi.

Thật ra Âm Sát Ma Quân tàn ác nổi tiếng đương nhiên đâu phải kẻ nhất gan nhưng hắn thấy đối phương hiểu rõ hành vi của hắn từng li từng tí thì tâm thần bị chấn động rất mạnh, gia dĩ Tiểu Phi Thố đứng bất động cánh tay phải buông xuôi, giữa cảnh núi rừng thăm thẳm gió lạnh căm căm thì càng làm tăng cường cho nên Âm Sát Ma Quân mới kinh hoảng như vậy. Tiểu Phi Thố lại lấy giọng rùng rợn nói:

- Ta không phải là người, chính là hồn oan Âu Trường Sanh xuất hiện đòi nợ máu năm nào đây!

Âm Sát Ma Quân gào lên một tiếng khủng khiếp, song chuông như trời long đất lở đẩy tới liền. Tiểu Phi Thố vận dụng thân pháp khinh công của mình nương theo chuông phong bốc người lên cao để tránh né "Bộ" âm thanh của chuông lục Âm Sát Ma Quân đánh vào nền đá khiến nơi đây vỡ một miếng lớn, đá vụn bay tứ tung liền? Tiểu Phi Thố thất sắc không ngờ Âm Sát Ma Quân nổi cơn cuồng dại lên lại cường bạo như thế, chàng không dám phản kích một chiêu nào, cứ dùng thân pháp vật vờ mà tránh né thôi. Rõ ràng Âm sát Ma Quân thân trí bị lu mờ thay vào đó là bản tính hung ác giống như dã thú, chẳng cần biết đối phương là người hay ma, vừa đánh vừa liên tiếp gào thét.

- Dù ngươi có là ma quỷ thì cũng không thể hơn được. Ma Quân giờ này đâu!

Tiểu Phi Thố vừa tránh né vừa lấy giọng cười cho thêm rùng rợn, thỉnh thoảng lại giở "Phục Lạc Tuý Tiên Chỉ pháp" của Vô Nhai Khách ra phản công. Môn chỉ pháp này thân hình lảo đảo giống như người say, vô hình chung lại rất phù hợp với thân pháp giả mạo ma quỷ hiện thời. Đã mấy lần chàng suýt nữa thủ thắng nhờ vào "Phục Lạc Tuý Tiên Chỉ pháp", chỉ tiếc rằng thời gian luyện tập quá ngắn, nên thiếu một chút, hoá hầu nên Âm Sát Ma Quân đều tránh được hết. Tiểu Phi Thố thấy Âm Sát Ma Quân nhú mày một cái, lập tức ôn hoà chuông pháp không còn hung hăng như lúc ban đầu nữa thì rất ngạc nhiên, chàng đảo người một cái giống như vấp phải vật gì thân hình ngã về phía trước rồi tay tả điểm luôn mấy đại huyệt Thiên Đột, Toàn cơ, Linh Khư, .Quắc Trung trước ngực của Âm Sát Ma Quân.

Với thế công hãm này hẳn ta không thể giở chuông pháp ra chống đối được, chàng định ninh hấn sẽ thoái bộ mấy bước, khi đó sẽ dùng chiêu "Liễu Điều Động Sắc" điểm vào huyệt "Chương Môn" của hấn, Ngờ đâu trong giao đấu tính sai một li thì đi một dặm, đột nhiên Âm Sát Ma Quân không lùi lại né tránh mà đưa cả hai tay phản công về phía trái của Tiểu Phi Thố. Bộ thế này bỏ hờ toàn bộ phía bên trái của hấn, nên Tiểu Phi Thố phản kích thì chắc chắn mười phần Âm Sát Ma Quân sẽ bị trọng thương ngay. Một khi hai tay dồn đánh về một bên tất nhiên uy lực phải tăng gấp đôi, gia dĩ đây là loại Ma trảo rất quỷ dị khiến cho Tiểu Phi Thố kinh hoàng vô cùng.

Bất đắc dĩ chàng phải biến chỉ thành chuông khoa lên một vòng để hoá giải, đồng thời ngửa người tránh né thế trảo của Âm Sát Ma Quân đang chụp vào đầu vai. Chàng tính toán lực đạo, phương vị rất chuẩn xác, ngờ đâu thế trảo của hấn chỉ là hư chiêu, cổ tay lật nhanh một cái đã chộp vào mặt chàng liền. Nếu như người khác đã có khi bị thủng luôn năm lỗ trên mặt nhưng Tiểu Phi Thố căn bản có thân pháp mau lẹ nên "hự" một tiếng, dùng thế Thiết Bản Kiềm" ngửa người cấp tốc tránh né. "Soạt" âm thanh tuy nhỏ nhưng giữa đêm trường tĩnh mịch nghe được rất rõ, chiếc khăn che mặt Tiểu Phi Thố đã bị Âm Sát Ma Quân chộp trúng phần dưới và kéo rách mất rồi. Âm Sát Ma Quân không tiếp tục truy kích, lộn người về phía sau, trong tay vẫn còn cầm mảnh khăn rách, hấn trợn mắt lên nhìn Tiểu Phi Thố chớp nhoáng rồi cất tiếng cười khoái trá!

Thì ra tiểu tử có ngoại hiệu Tiểu Phi Thố đây mà. Bản Quân đang đi tìm người thì con thỏ tự dút đầu vào miệng cho cạp xơi, chà thích thú thật.

Tiểu Phi Thố đỡ khóc đỡ cười, nhăn nhó trả lời:

- Người tìm ta thì ta cũng tìm người, chắc gì con thỏ đã chịu ngoan ngoãn như người tưởng đâu. Ta chỉ tiếc hơi sợ ý một chút đã cho người biết được chân tướng mất rồi.

Âm Sát Ma Quân cười khè khè. Lắc đầu nói:

- Thỏ non làm sao qua mắt được cọp già. Thoạt đầu người giả làm ma quỷ làm cho ta sợ hãi gần chết nhưng chỉ cần qua mấy chiêu là lòng mặt thỏ ra liền.

Tiểu Phi Thố nhú mày hỏi lại:

- Sao người nhận biết được? Chúng ta đã giao đấu với nhau bao giờ đâu?

Âm Sát Ma Quân cười khàn khàn:

- Ta chú ý tìm người tất nhiên đặc điểm phết liệt cánh tay phải đáng lưu tâm nhất. Vừa rồi người tránh né mà thủy chung chỉ dùng tay trái phản kích khiến ta rất nghi ngờ. Sau đó ta lập kế cho người lọt bẫy để lộ khăn bịt mặt ra coi thử, quả nhiên suy đoán của ta chẳng trật vào đâu.

Tiểu Phi Thố suy nghĩ một hồi, chàng chợt gần giọng nói:

- Người đã chủ ý như vậy thì chắc chắn lời nói của Bạch Phát Hoả Thần đúng đắn rồi, có phải chính mi chủ xử trong vụ giết hại song thân ta không?

Âm Sát Ma Quân trợn hai mắt lên coi rất hung dữ, hấn cất giọng rùng rợn trả lời liền:

- Một phần thì tên Bạch Mao Thủ phản bội tiết lộ, một phần ta cũng chẳng cần giấu giếm nữa, chính ta có tham dự vào đấy. Cái mạng nhỏ nhoi của người may mắn lắm mới sống sót đến ngày hôm nay, giá như người mai danh ẩn tích thì tiện cho ta và cho người biết mấy.

Tiểu Phi Thố mười phần chắc đến chín Âm Sát Ma Quân là một trong ba thủ phạm chính nhưng chính miệng hắn nói ra thì không sao tránh khỏi đau lòng, chàng ứa hai dòng lệ ra miệng lẩm nhẩm:

- Đã năm năm nay vong linh gia gia má má ôm hận khôn nguôi, nay đứa con hèn kém này liều mạng trả thù, xin vong linh gia gia má má phù hộ cho.

Âm Sát Ma Quân thấy chàng lẩm nhẩm thì cười khẩy:

- Người cứ cầu nguyện đi, lát nữa đây tha hồ sum họp.

Tiểu Phi Thố tức giận, hai mắt đỏ ngầu lên, chẳng nói chẳng rằng, nhảy xổ vào tấn công luôn. Chàng sử dụng chân khí "Tu La Thần Công" làm căn bản để thi thố tận lực hai môn "Vô Tiềm Đại Nã Thủ" và "Phục Lạc Tuý Tiên Chỉ Pháp" khi vô, khi chụp, có lúc lại điểm luôn mấy chỉ nhất thời làm Âm Sát Ma Quân phải luống cuống. Cả hai giao thủ chừng mấy chục chiêu thì Âm Sát Ma Quân đã lấy lại được thế cân bằng, hấn cười dài rồi mới quát:

Tiểu tử thưởng thức mùi vị "Đại Phong Tam Tử Chưởng" xem nào!

Thật ra Tiểu Phi Thố chỉ mục kích môn chưởng pháp này khi hắn giao thủ với Bạch Phát Hoả Thần chứ làm sao biết được lợi hại của nó?

Ngắm ngấm trong chưởng lực Âm Sát Ma Quân vừa phóng độc chất của "Chu Vĩ Phong" (ong đuôi đỏ), vừa huy động chân khí thành những đường tiếng cực nhỏ để có thể xuyên qua chưởng lực đối phương được. Người bị "Đại Phong Tam Tử chưởng" đánh trúng có cảm giác như là bàn tay bị hàng ngàn con ong Chu Vĩ đốt cùng một lúc, gia dĩ loại nọc của loại ong Chu vĩ, chỉ sông trên các đỉnh núi trong sa mạc nên cực kỳ tàn độc. Người dân du mục Nữ Chân, Khiết Đan bị nó đốt thì đau đớn rên la ba ngày rồi tắt thở mà chết, do đó mới có tên là "Đại Phong Tam Nhật Tử", Âm Sát Ma Quân lược bớt chữ "Nhật" đi cho dễ gọi mà thôi.

Trở lại hiện trường, Âm Sát Ma Quân vừa quát xong lập tức ra chiêu đặc ý nhất "Phong Phi Xuất Tái" (con ong bay qua biên ải), chưởng lực biến thành muôn ngàn tia chân khí sắc bén cùng một lúc xô tới Tiểu Phi Thố liền. Chưởng lực còn xa mấy thước mà Tiểu Phi Thố đã cảm thấy da thịt đau rát vô cùng nên cực kỳ kinh hãi, chàng nhủ thầm "Mùi vị này ghê gớm thật", chàng cấp tốc đảo người qua một bên để tránh né, thật không may nơi đây hai bên đều có vách đá hoặc tảng đá án ngữ nên chỉ tránh được mấy lần đã dựa lưng vào sát rồi. Âm Sát Ma Quân cười rất khà ố:

- Thỏ con đã vào bẫy còn chạy đi đâu được.

Khuỷu tay co giật một cái xuất chiêu "Phong Đề Sương Ma" rất quái dị muôn ngàn tia chưởng lực toả ra bao vây, chính giữa lại có mấy chục tia tập trung đánh thẳng vào địch nhân. Tiểu Phi Thố thấy chiêu thức này phát ra tiếng vo vo rền rĩ thì biết là nguy hiểm lắm rồi, chàng nhìn quanh thì đâu cũng có chưởng lực bao vây hết. Do đó Tiểu Phi Thố bất đắc dĩ phải vận toàn bộ chân lực "Tu La Tán Hoa Thân Công" lên, nhắm mắt đưa tả chưởng ra đón đỡ. "Bùng" một tiếng rất mạnh, dương cương gặp âm nhu, hai thái cực khắc chế nhau nên chấn động không khí cứ kêu vo vo hoài không dứt. Âm Sát Ma Quân thấy Tiểu Phi Thố vẫn còn đứng vững thì khen ngợi:

- Chà ! Tiểu tử không tầm thường chút nào!

Thực ra Tiểu Phi Thố mát hoa đầu vầng, toàn thân bị chưởng lực Đại phong tam tử chấn động đau đớn không sao tưởng tượng được, còn cánh tay trái gần như bại liệt luôn, nếu không nhờ tựa vào vách đá thì đã ngã lăn ra đất rồi. Gặp khi nguy cấp linh cơ Tiểu Phi Thố chợt máy động, lại hình như có ai nhắc nhở rất thúc bách nên chàng nhớ ra chiêu "Loạn Chân Phi Giả" mà chàng đã gọi đùa là "Tàn Chi Tuyệt Thủ" Tuy nhiên chiêu này lại bất lợi ở chỗ phải áp sát đối phương mới được do đó Tiểu Phi Thố xoay chuyển đầu óc, sắp đặt một kế sách hết sức liêu lĩnh.

Thành công thì chẳng nói làm gì, nếu thất bại là tự mình đưa thân vào chỗ chết ngay, Tiểu Phi Thố chỉ thoáng phân vân thế thôi, làm gì còn con đường nào khác, bởi vì sau câu nói Âm Sát Ma Quân lại tiếp tục ra chiêu nữa liền.

Tiểu Phi Thố hú lên một tiếng, bao nhiêu chân lực "Tu La Tán Hoa Thân Công" tập trung vào đôi chân, để khí bay vọt người lên như chiếc pháo thăng thiên. "âm" chưởng lực của âm Sát Ma Quân đánh vào vách đá phát ra một âm thanh khô khốc, vách đá lập tức bị lỗ chỗ như tổ ong và lò mờ toả ra mấy làn khói li ti liền. Tiểu Phi Thố kinh hãi vô cùng, nếu không phi thân lên kịp thì lập tức bị chưởng đánh nát người ra, da thịt có khi chẳng còn nguyên vẹn với chất độc Chu vĩ Phong là khác. Chàng lộn người một vòng hạ thân xuống phía sau lưng Âm Sát Ma Quân, tên này cũng nhanh

nhện không kém vừa đánh hụt một chương đã lập tức xoay người xuất chiêu tiếp theo liền. Tiểu Phi Thố đã có chủ ý nên cứ dùng thân pháp để tránh né, chờ đợi cơ hội.

Được chừng mười mấy chiêu nữa thì Âm Sát Ma Quân đã ngấm ngấm nghĩ ngợi "Tiểu tử này thân pháp rất khinh linh, nếu ta không lừa gạt y thì hao tổn rất nhiều chân khí mới hạ thủ được". Hoá ra song phương người nào cũng ngấm ngấm đưa nhau vào bẫy, thật chẳng biết cọp hay thỏ thông minh hơn. Đột nhiên Âm Sát Ma Quân quát lớn "xem đây" rồi nghiêng răng trợn mắt giả vờ vận chân khí dụng hết công lực đánh ra một chương, thật ra đây chỉ là hư chiêu, tám thành đã dồn vào tả chương để chờ cơ hội. Âm Sát Ma Quân tính toán khi đối phương nghiêng người tránh né là lập tức bung tả chương ra, chắc chắn đối phương sẽ không sao tránh kịp. Cao nhân hội ngộ cao nhân, ngờ đâu Tiểu Phi Thố đang lúc nhảy nhót lạ đưa ra chương đối phó mới thật ngoài dự kiến của hắn.

"Bốp" âm thanh rất tầm thường bởi vì chỉ có hai phần chân lực "Đại Phong Tam Tử" mà thôi. Âm Sát Ma Quân chưa hết bất ngờ thì lại thêm kinh ngạc, chương lực yếu kém như thế mà Tiểu Phi Thố chịu đựng không nổi ngã lăn ra đất rồi. Âm Sát Ma Quân không kịp nghĩ ngợi cho thật sâu xa nguyên nhân, hắn thoáng ý tưởng "Thì ra tên tiểu tử này chân lực rất hơi hụt, chưa gì đã cạn kiệt mất rồi. Do vậy Âm Sát Ma Quân chẳng cần chờ gì nữa, lập tức xử chiêu "Thiên Bạch Tốc Phong" từ trên đánh bổ xuống. Tiểu Phi Thố rên lên một tiếng giả như đau đớn lắm, đột nhiên thân hình cuộn lên một cái, ngực chạm sát đất mà nhanh như chớp đã lượn qua chương lực, áp sát người đối phương liền. Đây là thân pháp "Trường Xà Độ Thủy" của Nam Phái Ngũ Độc Giáo, thật ra cũng tầm thường thôi nhưng nó được Tiểu Phi Thố vận dụng ảo diệu vô cùng. Chàng uốn người một cái đứng bật dậy hiện, hiện tại song phương chỉ còn cách nhau hơn thước do đó không thể dùng chương pháp được nữa. Với cự ly này Tiểu Phi Thố tha hồ mà sử dụng tuyệt học "Vô Tiềm Đại Cầm Nã" và "Phục Lạc Tuý Tiên Chỉ Pháp", chàng khoái trá cười lớn:

- Rốt cuộc ngươi cũng phải vào bẫy của ta rồi đó.

Vừa nói chàng vừa xuất chiêu "Kim Tịch Phục thù" chụp vào huyết Ngọc Đường của hắn luôn, cú chụp này coi rất đơn giản nhưng ngấm ngấm uy hiếp luôn mấy đại huyết chung quanh như là Đản Trung, Thân Phong, Nhũ Trung và Thương Khúc, ngoài ra nó còn có thể biến thế nắm lấy Mạch Môn hoặc Thiếu Hỷ nếu địch nhân dùng tay che chở. Tiểu Phi Thố liều mạng đỡ chương của Âm Sát Ma Quân để tạo ra tình thế này định ninh nắm chắc phần thắng trong tay, ngờ đâu hắn ta cũng quát trả:

- Vào bẫy thì sao nào?

Rồi bất ngờ cũng giở Cầm nã thủ đối phó. Tiểu Phi Thố cực kỳ kinh hãi, không sao ngờ được Âm Sát Ma Quân lại có thủ pháp Cầm Nã ảo diệu như vậy chỉ sợ ý một chút lập tức huyết Thiếu Hỷ ở cùi chỗ đã tê dại, vội vàng trảm tay xuống mới thoát khỏi. Tiểu Phi Thố toát cả mồ hôi hột ướt đầm cả người kêu lớn:

- Cầm nã độc đáo lắm.

Âm Sát Ma Quân hai tay không dừng lại chút nào, chụp, điểm bắt nhanh như điện chớp, hắn cả cười hỏi móc luôn:

- Tiểu tử đâu có biết lão gia có môn "Quỷ Thủ Đoạt Phong" cao cường như thế này phải không?

Thật ra trong đời ít khi Âm Sát Ma Quân phải sử dụng môn Cầm nã này bởi vì tính khí hắn rất hung ác, hề gặp đối phương là tiêu diệt liền, không hơi đâu bắt giữ hay tra hỏi gì cả. Do đó gần như không ai biết hoặc bàn tán tới môn cầm nã của hắn, cũng do vì vậy việc Âm Sát Ma Quân ít sử dụng cho nên hiện tại hắn đang ở thế bất ngờ mà không sao phát huy được hết sự nhuần nhuyễn. Đối lại Tiểu Phi Thố thời gian luyện tập quá ngắn lại càng thất bại hơn, nhiều khi chỉ cần biến chiêu là đắc thắng liền nhưng chàng ta sức nghĩ thì cơ hội đã qua mất rồi. Đương nhiên trong cận chiến, người nào biến đổi nhanh nhạy và nhãn quan tinh tường thì mười phần đến sáu đã ở thế thượng phong.

Tiểu Phi Thố quát lớn một tiếng, tay tả vẽ thành một vòng tròn, năm ngón tay cong lại vỗ vào yết hầu của Âm Sát Ma Quân theo chiêu "Lộ Trọng Phi Nan" một trong những chiêu trầm trọng của "Vô Tiềm Đại Cầm Nã". Chủ ý của Tiểu Phi Thố là mạng đổi mạng, dù cho Âm Sát Ma Quân có đánh vào huyết đạo nào cũng mặc kệ, lúc đó đã đủ thời gian cho chàng bóp nát yết hầu của hắn ra rồi. Âm Sát Ma Quân thấy đối phương ra đòn sát thủ cũng hơi kinh hoảng ngửa người ra sau tránh né đồng thời xử chiêu "Song Long Đoạt Châu" hai tay chấp lại một cái rất nhanh. Dù đang ở phương vị ngã người, hai mắt không nhìn thấy tay của Tiểu Phi Thố mà tính toán phương vị rất chuẩn xác hai tay của hắn đã chộp trúng uyển mạch của chàng.

Tiểu Phi Thố ra chiêu này rất mạnh, mắt thấy rõ ràng mà không sao còn trở tay kịp được nữa, chỉ thấy hoa mắt một cái, mạch môn tê tái, bao nhiêu chân lực tản mát hết và người mềm nhũn ra liền. Âm Sát Ma Quân thở hắt ra một hơi trút toàn bộ mệt nhọc lo lắng rồi mới cười lạnh lùng hỏi Tiểu Phi Thố:

- Người lao tâm khổ trí làm gì rồi rốt cuộc cũng đi đến cái chết dưới tay ta mà thôi! Tiểu tử còn gì trời trăng nữa không?

Tiểu Phi Thố không những cảm thấy chân lực tiêu tan mà lực phủ ngũ tạng còn bị đau đớn như dao cắt vì chân lực âm độc "Đại Phong Tam Tử" xuyên qua Uyển mạch dồn vào công phá. Chàng chán nản đến cùng cực từ từ nhắm lại chịu chết, hai hàng lệ tuôn chảy nửa uất ức nửa đau đớn, chẳng thém lên tiếng trả lời làm gì cho phí công. Âm Sát Ma Quân lại càng thích thú thêm, hắn ngửa mặt cười khanh khách rồi nói mỉa mai:

- Số mạng của tiểu tử đã được ghi vào sổ Diêm Vương, trước kia ngươi may mắn lắm mới được người cứu chữa. Phế liệt một tay đau có thú vị bằng sum họp nơi chốn tuyền đài Ha.. Ha...

Âm Sát Ma Quân coi Tiểu Phi Thố như cá nằm trên thớt, muốn giết mổ giờ nào cũng được cho nên mới dằng dai như vậy, hắn vô tình mắc phải một sai lầm rất lớn mà không hay. Tiểu Phi Thố nghe nhắc tới cánh tay phế liệt đột nhiên tỉnh ngộ, chàng vội lên tiếng kéo dài thời gian:

- Trước khi chết ta còn muốn minh bạch một điều.

Trong khi Âm Sát Ma Quân chân chờ chàng ngấm ngấm vận chân lực thì hoan toàn bất động, duy nhất chỉ có huyết Kiến Ngung vẫn còn hơi máy động, cực kỳ mừng rỡ Tiểu Phi Thố cần thận hít một hơi chân khí bắt đầu từ đó kích động các loại chân khí tích tụ nơi cánh tay phải hoạt động. Lúc đó Âm Sát Ma Quân mới lên tiếng hỏi:

- Tiểu tử còn muốn mình bạch điều gì?

Hắn dứt câu hỏi thì Tiểu Phi Thố đã chuyển vận chân khí chu lưu tới huyệt Khúc Trạch được rồi, chàng bối rối lập lại câu hỏi trước kia:

- Ngoài người và Bạch Phát Hoả Thần ra còn một nhân vật nữa là ai ? Tại sao lại phải tàn sát như vậy?

Hắn hai mắt sấn lóng lánh hỏi lại:

- Người muốn biết để làm gì? Trong cả hai vụ đều có ta và Bạch Phát Hoả Thần nhưng người phụ trợ khác nhau, mục đích cũng khác nhau, kể lể ra dài dòng lắm.

Tiểu Phi Thố đã lưu chuyển chân khí được mấy vòng nên mỉm cười nói rất bình tĩnh:

- Chỉ cần nói qua danh tính người thứ ba ở Hàn Thương Tiểu Cục là đủ rồi, vụ thứ hai là vụ gì ta chẳng cần biết tới.

Âm Sát Ma Quân lấp loáng, đảo mắt một vòng vì chợt thấy sắc diện tươi tắn của địch thủ, hắn đã nghi ngại là lập tức nổi sát ý lên liền. Hắn từ từ đưa Chuồng lên, vừa vận sức vừa trả lời ngắn gọn:

- Hắc Phiến Lão Quỷ ở Diêm La Trại.

Hiện tại chân khí nghịch chủng bị kích động mãnh liệt khiến cho cánh tay phải của chàng rung rung, bao nhiêu chân khí xô đẩy nhau tích tụ hết ở huyệt Lao Cung nên Tiểu Phi Thố không chân chừ được nữa, chàng cười nhẹ nói:

- Tên này thì trùng trị dễ dàng hơn người đấy.

Trong lúc chàng nói, Âm Sát Ma Quân hốt nhiên phát hiện ra đầu vai phải của chàng hơi rung động nên cấp tốc đẩy chuồng ra kết liễu. Nói thì chậm chứ một khi đã xử chiêu "Loạn Chân Phi Giả" thì Âm Sát Ma Quân không sao né tránh kịp nữa. "Bộp" một cái, âm thanh như tiếng vỗ trống, bàn tay phé liệt của Tiểu Phi Thố đã áp vào ngực của hắn, lập tức bao nhiêu độc khí dị chủng thoát ra theo huyệt Lao Cung, tràn vào thân thể Âm Sát Ma Quân như nước vỡ bờ. Tình trạng xảy ra không giống bất cứ một cuộc đối chưởng thông thường nào đã xảy ra, không có tiếng kêu "hự"; cũng không có cả âm thanh đau đớn. Âm Sát Ma Quân đã đưa tay nửa chừng thì trợn mắt lên gần muốn lộn cả tròng ra ngoài, hắn cứ giữ nguyên hiện trạng như thế, thân thể dần dần xám đen lại rồi uể oải buông tay Tiểu Phi Thố, ngã lăn ra nền núi đá lạnh lẽo. Tiểu Phi Thố thở hắt ra một hơi, chàng vén tay áo lên xem thì màu đen lần này đã giảm đi rõ rệt, chứng tỏ độc chất trong đó chạy vào thân thể Âm Sát Ma Quân rất nhiều. Tiểu Phi Thố lẩm nhẩm:

- Vong linh gia gia, má má chứng giám cho hài tử đã diệt trừ được một cừu nhân rồi đó.

Đột nhiên Âm Sát Ma Quân đang nằm co trên nền đá rên lên một tiếng đau đớn, thì ra tên này đã quen sử dụng độc chất nên chưa bị chết ngay đương trường. Hắn thều thào kêu gọi nhỏ nhỏ:

- Tiểu tử...ban ơn cho ta..., được chết ngay đi.

Tiểu Phi Thố chưa kịp trả lời thì hắt lại rú lên ăng ặc, tiếng rú kinh khủng nhưng chỉ âm âm trong cổ họng lại càng khiến cho người ta phải rợn cả da thịt lên. Tiểu Phi Thố bản chất rất thiện lương cũng phải kinh hoảng, chàng run run hỏi:

- Người muốn được chết yên lành ư?

Cả đời ta chưa từng xuống tay giết một người nào, người tự xử lấy đi.

Âm Sát Ma Quân trợn trừng đôi mắt, hai dòng máu đen ngòm từ đó cứ rỉ ra, dần dần làm loang lổ cả khuôn mặt hắn, trong khi đó thân thể co giật liên tục trông cực kỳ rùng rợn. Hắn cố gắng lắm mới thều thào được mấy chữ:

- Giết đi.... ta cảm ơn... người...

Tiểu Phi Thố thở dài, chàng cảm thông với nỗi đau đớn banh da xé thịt của hắn, mấy loại độc chất này khi đã phát tác thì vừa công phá vừa cấu xé lẫn nhau, do vậy trên đời này thật không có sự đau khổ nào bằng được. Bản thân Tiểu Phi Thố khi vừa mới trúng chưởng đã nếm qua mùi vị này rồi, may mắn là chịu đựng thời gian rất ngắn thì Sanh Tử Thân Y kịp thời ngăn chặn nó lại. Tiểu Phi Thố dù căm giận kẻ thù vô cùng nhưng vẫn không thể nào nhẫn tâm đứng nhìn mãi được, chàng bước tới đưa tay toan vỗ vào huyệt Bách Hội để giải thoát cho hắn thì bỗng động tâm hỏi:

- Trong ba người ai chủ xử?

Âm Sát Ma Quân đang đau đớn cực kỳ, không hiểu hơi sức đâu kéo đến đột nhiên phá ra cười ừng ục, hắn thều thào nói một hơi:

- Tiêu tử chờ đấy, đại nhân vật chủ xử đã xuất hiện thì đến Phương Ngọc Diễm cũng chỉ là hạt bụi mà thôi. Hôm nay ta mất mạng vì người, ngày sau người sẽ có hậu quả y hệt như thế này cho mà xem...

Hắn nói quá dài nên không chịu nổi nữa, nấc lên mấy tiếng nho nhỏ. Tiểu Phi Thố hỏi dồn luôn:

- Đại nhân vật danh tính là gì, người trả lời xong thì ta giúp người chấm dứt đau khổ liền.

Âm Sát Ma Quân mừng rỡ trả lời nhẹ như hơi thở:

- Kim Khuyết Đế Quân.

Chỉ nói được bốn chữ, Âm Sát Ma Quân bị đờm rãi trào lên cổ họng khò khè mãi mà không sao nói tiếp được nữa Tiểu Phi Thố thở dài, thật ra chưa bao giờ được nghe ai nói tới cái danh tự này nhưng đành phải thành toàn cho hắn. Tiểu Phi Thố nhắm tít đôi mắt lại rồi mới đưa tay ra vỗ mạnh một cái. "Bốp" âm thanh vỡ vụn của xương đầu tuy nhỏ nhưng cũng làm cho chàng rùng mình mấy cái, chẳng biết vì gió lạnh hay vì ghê sợ cảnh tượng tàn sát lẫn nhau.

Tiểu Phi Thố kéo cao áo lên trùm kín cổ cho gió đừng lọt vào từ từ cất bước rời xa hiện trường, trong lòng thật sự chẳng biết mừng rỡ hay sầu não. Đi được một khoảng khá xa, Tiểu Phi Thố mới định tĩnh thần trí trở lại, chàng chắc lưỡi nói nhỏ:

- Dù có sa địa ngục đi nữa, ta cũng đành ra tay diệt trừ nốt ba tên còn lại thì vong linh song thân mới siêu thoát được.

Hiện tại trời đã mờ sáng nên Tiểu Phi Thố nhắm hướng đi thẳng về Trúc Lâm Thiền Viện để gặp Viên Viên và Phương Ngọc Điềm.

Chàng sốt ruột chạy như bay như biến nhưng thực ra người sốt ruột hơn cả chính lại là Viên Viên. Nàng cùng với Phương Ngọc Điềm và Ngọc Phương Tử Đại Sư đã trở về Trúc Lâm Thiền Viện từ lâu và từ lúc đó cho đến khi trời mờ sáng đứng ngồi không yên, chẳng biết Tiểu Phi Thố ca ca ra sao rồi.

Nói tóm lại, cả hai cùng đều sốt ruột và cùng đều lo lắng cho nhau, đó chính là tình yêu thương chân thật vậy.

Vietkiem.com